

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem, v právní věci **žalobce: M. P.**, bytem „X“, zastoupen Mgr. Ing. Pavlem Kostrhunem advokátem se sídlem Zborovská 1760/3, Chomutov, proti **žalované: České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze 5, ul. Křížová č.p. 25, PSČ 225 08, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 3.8.2012, č.j. „X“/315-MKR, o námitkách proti rozhodnutí o invalidním důchodu,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 3.8.2012, č.j. „X“/315-MKR, se zrušuje pro vady řízení a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna uhradit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 4 984,- Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 3.8.2012, č.j. „X“/315-MKR, kterým bylo změněno rozhodnutí o přiznání invalidního důchodu ze dne 25.5.2012, č.j. „X“, tak, že pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), se žádost účastníka řízení o invalidní důchod zamítá a výplata invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně poskytovaná na základě předběžně vykonatelného rozhodnutí ze dne 25.5.2012, č.j. „X“, se od 22.9.2012 zastavuje.

Žalobce v podané žalobě namítá, že v rámci námitkového řízení došlo ke změně data vzniku invalidity z původně stanoveného 22.3.2012 na 13.7.2011. V důsledku této zněny žalobce nesplnil podmínku potřebné doby pojištění. Namítl, že z žalobou napadeného rozhodnutí není zřejmé, na základě jaké právní skutečnosti a na základě jaké správní úvahy bylo správním orgánem dospěno ke změně data vzniku invalidity.

Žalobce se domnívá, že správní orgán porušil své povinnosti zabývat se svědomitě a odpovědně každou věcí a v rozporu s § 4 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), spolehlivě nezjistil stav věci.

Žalovaná ve svém písemném vyjádření k žalobě uvedla, že v rámci námitkového řízení byl znovu posouzen zdravotní stav žalobce a posudková lékařka dospěla k závěru, že ke vzniku invalidity došlo dne 13.7.2011. Jelikož ke dni vzniku invalidity byl žalobce starší 28 let, potřebná doba pojištění pro vznik nároku na invalidní důchod podle § 40 odst. 1 písm. f) zákona o důchodovém pojištění ve znění platném ke dni vzniku invalidity činí 5 let. Podle § 40 odst. 2 věty první zákona o důchodovém pojištění se tato doba zjišťuje za období posledních 10 let před vznikem invalidity, tj. v období od 13.7.2001 do 12.7.2011. Žalobce dle žalované v uvedeném období získal pouze 3 roky a 284 dní pojištění. Podle § 40 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění se u pojištěnců starších 28 let podmínka potřebné doby pojištění považuje za splněnou, pokud tato doba byla získána v kterémkoliv období deseti roků po vzniku invalidity. Žalobce však dle žalované nesplnil ani tuto podmínku.

Dále žalovaná uvedla, že žalobci by nevznikl nárok na invalidní důchod ani pokud by den vzniku invalidity byl 22.3.2012. V období od 22.3.2002 do 21.3.2012 by získal jen 3 roky a 82 dnů pojištění.

Při jednání soudu právní zástupce přednesl žalobu shodně jako v jejím písemném vyhotovení.

Pověřená pracovnice žalované se při tomtéž jednání soudu plně odkázala na písemné vyjádření k žalobě s tím, že ponechává rozhodnutí zcela na úvaze soudu.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zák. č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle § 76 odst. 2 s.ř.s. přihlédnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu v následném řízení ve věci dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.

Jediným předmětem sporu mezi účastníky byla otázka data vzniku invalidity. Skutečnost, že žalobce je invalidní ve III. stupni invalidity byla mezi účastníky nesporná. Proto i soud se soustředil na otázku data vzniku invalidity u žalobce.

Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že rozhodnutí o žádosti o invalidní důchod bylo vydáno na základě posudku lékaře MUDr. J. P., CSc. pověřeného vypracováním posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení Chomutov, který při lékařské prohlídce dne 11.4.2012 posoudil zdravotní stav žalobce a dospěl k závěru, že ten je invalidní ve III. stupni invalidity a jako den vzniku invalidity stanovil 22.3.2012. Na základě tohoto posudku

žalovaná vydala dne 25.5.2012 rozhodnutí č. „X“, kterým přiznala žalobci invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně ve výši 7 806,- Kč ode dne 22.3.2012.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce včasné námitky, kde uvedl, že nesouhlasí s datem přiznání invalidního důchodu a žádá jeho přiznání alespoň 5 let zpět, neboť se jedná nemoc z dětství.

Žalovaná si v rámci řízení o námitkách vyhotovila nový posudek o invaliditě ze dne 16.7.2012. Tento posudek vyhotovovala MUDr. E. V. Tato lékařka opětovně posoudila zdravotní stav žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a dospěla k závěru, že žalobce je invalidní ve třetím stupni invalidity. Jako datum vzniku invalidity stanovila na 13.7.2011. Uvedla, že po prostudování všech propouštěcích zpráv a po telefonické konzultaci s ošetřujícím lékařem v Psychiatrické léčebně Petrohrad a po rozboru pracovních neschopností a pracovního zařazení, je možno stanovit počátek invalidity již dnem propuštění z hospitalizace z Psychiatrické léčebny Petrohrad 13.7.2011. Od tohoto okamžiku je dle posudkové lékařky naplněna podmínka dlouhodobosti a závažné míry poklesu pracovní schopnosti. V předchozím období předcházelo dvouleté období, kdy byl žalobce bez pravidelné léčby, byl zaměstnán, není evidována v tomto období pracovní neschopnost. I když v letech 2007 – 2008 proběhly tři hospitalizace a žalobce byl opakovaně v pracovní neschopnosti, onemocnění nedosáhlo dle posudkové lékařky míry pracovní schopnosti invalidizující úrovně (vždy udává významné subjektivní zlepšení, opakovaně ukončil léčbu, různá pracovní zařazení).

V projednávané věci byla žalobcova žádost o invalidní důchod žalobou napadeným rozhodnutím zamítnuta, neboť dle posudku posudkové lékařky byl datum vzniku invalidity stanoven na 13.7.2011 a v důsledku toho žalobce nesplnil podmínku doby pojištění.

Již výše bylo zmíněno, že napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem lékařky MUDr. V., která učinila závěr o poklesu jeho pracovní schopnosti a hlavně o datu vzniku invalidity. Soud se s tímto závěrem lékařky nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si proto v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s.ř.s. odborný posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „komise“), která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila pokles jeho pracovní schopnosti a hlavně datum vzniku invalidity u žalobce.

Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 14.1.2013. Žalobce byl jednání komise přítomen a přímo při jednání komise byl vyšetřen odbornou lékařkou – psychiatrickou. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů a obvodní zdravotní dokumentace pak komise dospěla k závěru, že k datu napadeného rozhodnutí žalobce byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Šlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%. Vznik invalidity stanovila komise na 22.3.2012.

Komise konstatovala, že se neshodla s posudkovou lékařkou z námitkového řízení ohledně stanovení doby vzniku invalidity. Uvedla, že v propouštěcí zprávě z Psychiatrické léčebny Petrohrad ze dne 13.7.2011 MUDr. V. popisuje možnou pravděpodobnou pozdní psychózu v souvislosti s abúzem návykových látek. Nelze s jistotou vyloučit komorbiditu s onemocněním schizofrenního okruhu. Tuto diagnózu s určitostí potvrzuje až MUDr. Z. při poslední hospitalizaci v Psychiatrické léčebně Petrohrad dne 22.3.2012 se zhoršením zdravotního stavu ve smyslu paranoidní schizofrenie s ataky s funkčně těžkou reziduální symptomatickou, s trvalou psychotickou nebo reziduální symptomatickou těžkého stupně se závažným narušením výkonu všech denních aktivit.

Po zhodnocení výše predestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí jednala v řádném složení, že posudek ze dne 14.1.2013, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobce byl přítomen při jednání komise a byl přešetřen odbornou lékařkou - psychiatrickou. Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí přitom oproti lékařce posuzující zdravotní stav žalobce v rámci řízení o námitkách a v souladu se závěrem posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Chomutov ohledně data vzniku invalidity dospěli k závěru, že za den vzniku invalidity je nutno považovat den 22.3.2012.

Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise a s ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, neboť žalovaná při vydání napadeného rozhodnutí vycházela z posudku lékařky, jejíž rozhodnutí odpovídalo neúplně zjištěnému skutkovému stavu. Při svém rozhodování soud nezkoumal otázku, zda v případě vzniku invalidity ke dni 22.3.2012 splní žalobce podmínku pro výplatu invalidního důchodu spočívající v době pojištění. Tato otázka teprve bude předmětem posouzení ze strany správních orgánů a pokud by se jí soud zabýval v tomto řízení, vybočil by z principu přezkumu rozhodnutí správních orgánů, kterou je přezkumné soudní řízení v rámci správního soudnictví ovládáno.

Soud proto napadené rozhodnutí pro vady řízení ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. b) podle ust. § 78 odst. 1 a odst. 4 s.ř.s. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Podle ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. přitom platí, že pokud soud zruší rozhodnutí správního orgánu, je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem soudu.

Žalobce měl v projednávané věci plný úspěch, a proto soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. uložil žalovanému povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení o žalobě ve výši 4 984,- Kč, která se skládá z částky 1 000,- Kč za dva úkony právní služby po 500,- Kč poskytnuté zástupcem Mgr. Ing. Pavlem Kostrhunem [převzetí věci a podání žaloby podle § 7, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradních advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném do 31.12.2012], z částky 1 000,- Kč za jeden úkon právní pomoci poskytnutý zástupcem Mgr. Ing. Pavlem Kostrhunem [účast na jednání dne 22.7.2013 podle § 7, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. g) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradních advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném od 1.1.2013], z částky 900,- Kč za s tím související tři

režijní paušály po 300,- Kč, z částky 819,- Kč odpovídající cestovnému z Chomutova k soudnímu jednání a zpět a z částky 400,- Kč odpovídající náhradě za promeškaný čas na cestě k soudnímu jednání a zpět a z částky 865,- Kč odpovídající 21% DPH z výše uvedených částek.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 22. července 2013

Mgr. Václav Trajer, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Markéta Kubová